Analize și opinii

Sorin Roşca Stănescu: Infernalul angrenaj al statului subteran

Acum 2 minutes 2 Vizualizari 6 Timp de citire

Există momente, în plan politic, când statul subteran, pentru a-și arăta eficiența, este silit să iasă la suprafață. Să scoată capul. Și atunci avem posibilitatea să contemplăm – e adevărat, cu groază – cât de puternic și cât de sofisticat este acest mecanism, care are drept unic scop acela de a perpetua o putere care, cel mai adesea, se manifestă împotriva cetățenilor și a României. Și mă voi opri, de această dată, asupra unui singur exemplu.

În bătălia pentru ocuparea funcției de Președinte al României, care, în conformitate cu Constituția, dar și cu o practică promovată începând de la Traian Băsescu, de forțare a limitelor legii fundamentale, deține puteri deosebite în materie de apărare și siguranță națională, și deseori se extinde și asupra politicii externe, dispozitivele statului subteran sunt nevoite să se mobilizeze la maximum. Și să acționeze, fiindcă nu au încotro, uneori la lumină. Ați observat cum procedează Consiliul Național al Audiovizualului. Și cât de protejată este instituția, inclusiv în raport cu Parlamentul, care teoretic – dar numai teoretic – are pâinea și cuțitul. Despre CNA însă am tot scris, la fel cum am scris și despre Curtea Constituțională sau Autoritatea Electorală Permanentă. Este acum momentul să mă refer și la o altă instituție care intervine în momentele cheie: CNSAS – Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Și aici, pozițiile cheie au fost ocupate din timp de către oamenii sistemului. Și iată cum și CNSAS, într-o situație critică a statului subteran, nevoit să dea

Zilele trecute, această instituție, după ce s-a făcut că cercetează în mod exigent, cu simț de răspundere, profesionist, biografiile candidaților prezidențiali înscriși în competiție, s-a prefăcut că își face datoria și a informat opinia publică asupra faptului că niciunul dintre aceștia nu a fost colaborator al Securității. Total fals. Așa cum reiese cu certitudine în cazul lui Nicușor Dan. Așa cum, de altfel, a reieșit, tot cu certitudine, și în cazul lui Victor Ponta. Așa cum, probabil, o să aflăm adevărul, mai devreme sau mai târziu, și în cazul celorlalți candidați. Mă refer la cei care au cât de cât șansa de a ajunge în turul doi.

Vasăzică CNSAS, care a cercetat documentele și are la dispoziție, practic, zeci de kilometri de dosare, ajunge la concluzia că Nicușor Dan e curat ca o cămașă albă scoasă din mașina de spălat. În 1991, când Virgil Măgureanu, pe atunci puternicul șef al Serviciului Român de Informații, a fost dezvăluit, sub semnătura mea și a altor confrați din presa de investigație, cum că, încă de pe când era elev, a colaborat cu Securitatea, turnându-și colegii, iar apoi chiar a lucrat în Securitate, în departamentul de sinteze, a încercat să se răzbune și a extras câteva informații de la Brigada Antiteroristă, conform cărora eu aș fi colaborat cu Securitatea. Și așa s-a și întâmplat. Am publicat imediat în România Liberă, unde lucram la acea vreme, un articol sub titlul „Sunt H15”. Era numele meu de cod. După care am solicitat CNSAS să pună la dispoziția opiniei publice dosarul meu de informator al Securității. Și alte persoane, din diverse motive, au solicitat același lucru. CNSAS a venit prompt cu un comunicat prin care a dat un răspuns stupefiant. Și anume că eu nu aș fi colaborat cu Securitatea. Am făcut o conferință de presă la Hotelul Intercontinental, publicând și un afiș cu chipul meu și cu titlul „Cum nu am fost dacă am fost?”. Am invitat jurnaliști români și jurnaliști străini și le-am relatat în ce condiții și cât timp, în perioada ceaușistă, am colaborat cu Brigada Antiteroristă aparținând Securității. Cred că, a doua zi, am fost invitat la CNSAS, unde vașnicii cercetători mi-au spus că dosarul meu este la „strict secret” și nu poate fi devoalat, întrucât ar pune, vezi Doamne, în pericol alte persoane și ar periclita siguranța națională. Total fals. Nu existau acolo informații de acest tip. Dar CNSAS, din exces de zel, a simțit nevoia să protejeze interesele statului subteran, pe care le protejează și astăzi.

Ceva mai târziu, au apărut informații din ce în ce mai numeroase privind colaborarea lui Traian Băsescu cu Securitatea. Despre statutul său de informator, de turnător, dobândit chiar în timpul liceului și, mai târziu, despre statutul său de ofițer acoperit. Și, în această situație, pe parcursul anilor, de mai multe ori au fost solicitate informații de la CNSAS. O instituție plătită la greu din banii publici, teoretic tocmai pentru a garanta transparența. De fiecare dată, CNSAS, prin documente scrise – și nu doar prin simple declarații – ne-a încredințat că Traian Băsescu este, din acest punct de vedere, imaculat. Abia după ce el nu a mai fost președinte s-a dovedit că CNSAS ne-a dezinformat. Și, pus în fața unor documente și mărturii ale victimelor lui Traian Băsescu, în cele din urmă, CNSAS a fost silit să admită că acesta a făcut poliție politică. A avut loc și un proces, iar instanța a decis că așa stau lucrurile, motiv pentru care statul i-a retras toate demnitățile. Nu mai dau acum alte exemple. Precizez doar că situația se repetă și în cazul lui Nicușor Dan.

Documentul care circulă de mai multă vreme și pe care l-am postat și eu în urmă cu câteva zile a fost infirmat, în ceea ce privește autenticitatea sa, de unul dintre vașnicii „cercetători” ai CNSAS, care a sugerat că respectivul document este o plastografie. Un fals. Iar Nicușor Dan, în baza verdictului CNSAS, a putut candida și câștiga, a doua oară, statutul de Primar General al Capitalei. Iar acum, după ce a fost scos imaculat din mașina de spălat a statului subteran, poate candida bine-mersi la președinție. Oricine are curiozitatea, însă

asemenea document nu poate fi pur și simplu inventat. Nimeni nu poate cunoaște, în anii 2024–2025, detalii despre Nicușor Dan, despre colegii și profesorii acestuia și despre deplasările făcute în străinătate, la diverse olimpiade, în urmă cu peste 35 de ani. Culmea este că persoanele respective, cele turnate de Nicușor Dan, trăiesc, iar unele – nu toate – pot confirma cele scrise în raportul Securității. Nu toate, pentru că există cel puțin un fost olimpic care și el a colaborat cu Securitatea, care și el și-a turnat colegii și care, ulterior, a devenit – ce să vezi – unul dintre cei mai apreciați experți în cybersecurity. Cu alte cuvinte, tot un om al sistemului, protejat de sistem, cum este și Nicușor Dan, pe care statul subteran, cu sprijinul progresiștilor de la Bruxelles și de la Paris, dorește să-l vadă înscăunat președinte.

Autor: Sorin Roşca Stănescu

Sursa: https://corect-news.ro/infernalul-angrenaj-al-statului-subteran/

Despre autor

editor